

תת"ע 8864/08/19 - מדינת ישראל נגד סאלם אבו כף

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 8864-08-19 מדינת ישראל נ' סאלם אבו כף
באיחוד דיון עם תיקים: 2365-08-19 2546-11-19 2769-01-20

בפני כב' השופט הבכיר אלון אופיר

מדינת ישראל	מאשימה
	נגד
סאלם אבו כף ע"י ב"כ עו"ד גבריאל פרץ	נאשמים

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע שתי עבירות של נהיגת רכב בזמן פסילת רישיון נהיגתו ובביצוע שתי עבירות של נהיגת רכב כאשר רישיון נהיגתו פקוע (לפי עובדות כתב האישום משנת 2006).

עובדות כתבי האישום לא מייחסות לנאשם עבירות נלוות או התנהגות נוספת בזמן הנהיגה אותה ניתן להגדיר כ"בריונות בכושים". עצם נהיגת הנאשם ברכב פעמיים כאשר הוא פסול לנהיגה ופעמיים כאשר רישיון נהיגתו אינו בתוקף, הם אשר הובילו להגשת כתבי האישום כנגדו.

ב"ב המדינית סבורה כי יש הצדקה להחמיר עם הנאשם ולגזור עליו ענישה הכוללת ריצוי מאסר מאחורי סורג וברית. לשיטת המדינה חזרת הנאשם ארבע פעמים על ביצוע עבירות הכוללות נהיגה כאשר פעמיים היה פסול לנהיגה ופעמיים נעדר תוקף רישיון, מצדיקה ענישה משקולת גמול והרתעה על פני ענישה שיקומית.

את עמדתה העונשית תמכה המדינה בפסיקה לפיה אושרה בעבר ענישה הכוללת רכב של מאסר ביחס לאירוע שני של נהיגה בזמן פסילה.

ב"ב הנאשם סבר כי יש לתת משקל רב ללקיחת האחריות מצד הנאשם ללא כל תיקון של כתב האישום וללא כל הסדר עם המדינה.

לשיטת ההגנה יש חשיבות רבה לעובדה כי שתי נהיגות הנאשם בזמן פסילה לא בוצעו בכביש אלא אחת בשטח עפר והשנייה בכביש שירות, אזורים בהם אין תנועה של כלי רכב אחרים. בנוסף הדגיש הסגור 40 מתוך 49 הרשעות הנאשם בוצעו לפני יותר מ-10 שנים וכמעט כולן עבירות קנס.

לא תלוי כנגד הנאשם כל מאסר מותנה והוא עצמו אב לשבעה ילדים נורמטיבי לחלוטין מהפן הפלילי שעבר כבר מבחן עיוני לצורך חידוש רישיונו לאחר ששנים לא הורשה לחדש אותו בשל חובות להוצ"פ.

דין וקביעת העונש הראוי בהתאם לעקרון ההלימה הקבוע בחוק-

ביום 20.1.20 קבע בית המשפט המחוזי בבאר-שבע, כבוד השופטת שלו, בעפ"מ 21538-08-19 מדינת ישראל נגד גנייס (להלן - פרשת גנייס) את הדברים הבאים:
"לא אחת נקבע, כי העבירה של נהיגה בזמן פסילה היא אחת מעבירות התעבורה החמורות, שכן מעבר לסכנה הנשקפת לציבור, מנהיגותו של מי פרשות מוסמכת קבעה כי הוא מסוכן באופן המצדיק את פסילתו; הרי שמדובר בעבירה המבטאת לזולז בשרטון החוק ובכשירות איכפית החוק, עוד נקבע, כי "עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו), וזו עיקר, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חלילה בעת נהיגה כזאת" (רע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל (24.1.11)).
יפים בהקשר זה דברי כב' השופט לוי ברע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' אבו-לבן (8.5.07):

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלושת הציבור - הנהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא לזולז בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב... על כן נקבע בסעיף 67 לפקודת התעבורה, כי 'מי שהודע לו שנפסל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה, וכל עוד הפסילה בתקפה הוא נוהג ברכב שנהיגתו אסורה בלי רישיון לפי פקודה זו ... דינו - מאסר שלוש שנים'."

על כן, נקבע בפסיקה ענפה, כי על בית המשפט להטיל בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה ענישה מחמירה, לרבות עונשי מאסר בפועל; ובעניין אבו לבן הנ"ל נקבע, כי אין מניעה להטיל עונש של מאסר בפועל בגין עבירה זו, גם על מי שלא תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי (ראו גם רע"פ 1211/12 ישראלי נ' מדינת ישראל (15.2.12)). הדברים נכונים, על אחת כמה וכמה, בעניינו של מי שאין זו הרשעתו הראשונה בעבירה זו. וכך נקבע ברע"פ 1483/19 ליפשיץ נ' מדינת ישראל (6.3.19), להלן- עניין ליפשיץ):

"נהיגה בכביש הארץ בזמן פסילת רישיון נומנת בחובה סכנה לביטחונם ולשלומם של הנהגים והולכי הרגל שבסביבה, והיא אף משקפת יחס מזלזל בחיי אדם, בצווי בית המשפט ובחוק... בובהו בפעם השלישית בזמן פסילה, בעוד עונש מאסר בשל פסילה בזמן נהיגה תלוי ועומד מעל לראשו, ביטא המבקש כי אין עליו מורא הדין והוא אינו נרתע מסיכון חיי אדם. יש לייחס חומרה רבה להתנהגות זו, המצדיקה, בנסיבות העניין, עונש מאסר בפועל כפי שנגזר על המבקש".

גם העבירה של נהיגה כשרשיון הנהיגה פקע לתקופה ארוכה, היא עבירה שהערכים המוגנים בגדרה דומים, ושלא ניתן להקל ראש בחומרתה; כאשר ככל שתקופת הפקיעה ארוכה יותר, ראוי להתייחס אל ההג כמי שאינו מורשה כלל לנהיגה, כך שפוטנציאל הסכנה לציבור הסמוך בנהיגה, גבוה. "

בפרשת גנייס ניתן בית המשפט המחוזי כמתחם ענישה ראוי עונש מאסר בפועל שנע בין 6 ועד 20 חודשי מאסר.

במקרים אחרים שקדמו לפסיקה לעיל, וכאשר הנסיבות היו שונות, קבע בית המשפט המחוזי בבאר-שבע מתחמים אחרים לעבירה של נהיגה בזמן פסילה:

"בעפ"מ 59810-07-12 דורא אביטל נגד מדינת ישראל נקבע:

"מתחם הענישה הקבוע לעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נע בין מאסר על תנאי בנסיבות קלות באופן מיוחד, עד לתקופת מאסר בת שנה."

מתחם תקופת פסילת רישיון הנהיגה ביחס לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, נקבע

"בעפ"מ 43966-08-13 (מחוזי באר-שבע) חאלד זידאן נגד מדינת ישראל:

"הטווח של שש שנים וארבעה חודשי פסילת רישיון הינו בתוך מתחם העונש ההולם, אשר נע בין 6 חודשים ועד לחמש שנים."

כפי שנקבע בסעיפים 440, ג' ו-ט' של חוק העונשין, לחומרת מעשה העבירה בנסיבות ובמידת אשמו של הנאשם יינתן המשקל הראוי לצורך קביעת מתחם הענישה המתאים למקרה הנדון.

בפרשה שבפני שתי עבירות הנהיגה בפסילה בוצעו כאשר הנאשם במקור מורשה לנהיגה (עבר את מבחני הרישוי) ולא יוחסו לו עבירות נוספות זולת עצם הנהיגה ברכב, פעם אחת בשטח עפר ובפעם השנייה בכביש שירות.

שתי עבירות הנהיגה האחרות בוצעו שלא היה הנאשם תחת פסילה פעילה של רישיונו, אך רישיון נהיגתו היה פקוע מעל 10 שנים, תקופה ארוכה מאד השקולה כמעט להצבתו יחד עם מי שאינו מורשה לנהיגה כלל.

הנאשם צרף את כל ארבעת תיקי ולקח אחריות מלאה לגבי כל ארבעת הנהיגות. בנסיבות אלה נכון בעיני יהיה לקבוע מתחם ענישה אחד לכל מעשי הנאשם וזאת לאחר שבחנתי את נסיבות ביצוע העבירות כמתואר לעיל, לאחר שבחנתי את מידת הפגיעה בערך המונן של זכות הציבור לנוע בבטחה בדרכים, ולאחר שבחנתי את המתחמים שקבעו בית המשפט (כמוצג לעיל) במקרים דומים.

מאחר ומידת הפגיעה בערך המונן אינה ברף גבוה בפרשה זו (הנאשם מורשה במקור לנהיגה ולא בוצעו עבירות נלוות) ומנגד המדובר בשני אירועים של נהיגה בפסילה יחד עם שני אירועי פקיעה ארוכה, אין הצדקה למתחם המתחיל ברכב של מאסר מותנה אך מנגד אין הצדקה למדרג גבוהה של מאסר בפועל כחלק תחתון של המתחם.

נכון בעיני מתחם המתחיל ברכב של 3 חודשי מאסר (שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות) ומנגד נכון שמתחם זה יגיע עד ל-15 חודשי מאסר אותם ירצה אדם בנסיבות קיצוניות מאחורי סורג וברית.

אני סבור כי מנגד ענישה זה מתאים לנסיבות של שתי נהיגות בפסילה יחד עם שתי נהיגות בפקיעה ארוכה שנים כאשר מידת הפגיעה בערך המונן אינה חריגה בנסיבות ביצוע העבירות. ביחס לרכב הפסילה בפועל נכון בעיני מתחם שיוע בין שנה ועד ל-7 שנות פסילה זאת כנזרת מהפסיקה שהוצגה לעיל ובהתאמה לנסיבות של ריבוי עבירות בפרשה זו.

הגעתו אם כן למסקנה לפיה בנסיבות לעיל ראוי מתחם שנע בין 3 חודשי מאסר (שיכול שירוצו בדרך של עבודות שירות) ועד 15 חודשי מאסר.

ביחס לרכב הפסילה ינוע המתחם בין שנה ועד 7 שנות פסילה בפועל.
נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה-

לקיחת האחריות המלאה מצד הנאשם באה ללא כל תיקון של כתב האישום וללא כל הסדר עם המדינה.

הנאשם אדם נורמטיבי יליד 1977, אב ל-7 שבעה ילדים בטווח גילאי שבין 10 ל-20 שנה, כולם גרים בביתו והוא מפרנסם היחיד כחשמלאי.

הנאשם לא ירצה מעולם מאסר בפועל, ואין חולק כי עבר את כל מבחני הרישוי כנדנדר בשנת 1997.

בשל חובות כספיים כבדים, נפתח כנגד הנאשם תיק בהוצ"פ וכתוצאה מכך הגבילה המדינה את יכולתו לחדש את רישיון נהיגתו. כך הפך רישיונו לפני יותר מעשור לפקוע ובזמן פקיעה זו נהג הנאשם פעמיים בפרשה זו, ופעמיים נוספות כאשר פסילה פעילה תלויה כנגדו.

לחובת הנאשם 49 הרשעות תעבורה (ללא מאסר מותנה ברקע וללא עבירה קודמת של נהיגה בזמן פסילה).

יחד עם זאת, 40 מתוך הרשעותיו בוצעו לפני יותר מ-10 שנים, אין לחובתו בשנה האחרונה כל עבירות תנועה גבוהה של מאסר מותנה והוא לא גרם מעולם לתאונה.

שקלול נסיבות ביצוע העבירות כמתואר לעיל יחד עם הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות מובילות אותי למסקנה לפיה ראוייה בפרשות אלה תקופת מאסר שתורצה בדרך של עבודות שירות.

נכון כי המדובר בצבר של ארבע נהיגות (שתיים מהן בזמן פסילה) אך כאשר באדם נורמטיבי עסקינן, שלקח אחריות מלאה, לא בוצעו עבירות נלוות ולא תלוי כנגדו מאסר מותנה ברקע, אין אני סבור כי מידתית תהיה ענישה הכוללת מאסר מאחורי סורג וברית.

נכון בעיני בהחלט ריצוי מאסר ואין כל הצדקה לענישה מתחת לחלקלח הגמול של המתחם אותו קבעתי שכן אין אני מצא משקל לשיקולי שיקום עד כדי חריגה מהמתחם. אני סבור כי צבר העבירות שביצע הנאשם על רקע עברו התעבורתי ונסיבות ביצוע העבירות מצדיק מאסר לתקופה בת 5 חודשים אותה ירצה הנאשם בדרך של עבודות שירות.

אני סבור כי תקופה זו תענה על עקרון ההלימה בנסיבות ביצוע העבירות.

אני סבור כי תקופת פסילה בת 18 חודשים תשקף את משר הפסילה הראוי לפרשות אלה, כאשר לפסילה זו תווסף פסילה מותנית שהיא ברת הפעלה בפרשות אלה. תמהיל ענישה זה לצד ענישה צופת פני עתיד נותן ביטוי עונשי הולם ומאוזן למעשי הנאשם בארבעת כתבי האישום המצורפים ואף משאיר לו אופק שיקומי ראוי.

לפיכך, הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. הנאשם יצהיר בפני בית המשפט כי ככל שיבצע בשנתיים הקרובות עבירה על סעיף 67 בפקודת התעבורה או עבירה על סעיף 10(א) בפקודת התעבורה ביחס לעבירה מסוג הזמנה לדון, יישלם הוא למדינה כתוצאה מהתחייבות כספית זו סך של 10,000 ש"ח או יירצה 60 ימי מאסר תמורתה. הנאשם מצהיר בקולו בפני כי הוא מבין את התחייבות הכספית ומתחייב לקיימה.

ב. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון הנהיגה לתקופה של 18 חודשים.

הנאשם בלתי מורשה לנהיגה ולכן פסילתו תימנה מהיום במצטבר לכל פסילה אחרת התלויה כנגדו ללא צורך בביצוע הפקדת רישיון נוספת.

ג. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ד. הנני גוזר על הנאשם 5 חודשי מאסר אשר ירוצו במידה והנאשם יבצע ויורשע בביצוע עבירה

של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה עם רישיון נהיגה שאינו תקף מעבר ל-6 חודשים והכל תוך 3 שנים מהיום.

ה. מורה על הפעלת 6 חודשי פסילה מותנית כפי שנגזר על הנאשם בתיק 5955-09-18 בבית משפט זה ביום 20.3.19 לריצוי באופן מצטבר לפסילה שנגזרה בסעיף ב' לעיל כך שבהם יירצה הנאשם כתוצאה מגזר דין זה 24 חודשי פסילה בפועל. (הפסילה תימנה כמתואר בסעיף ב' לעיל).

ו. סוף דין את הנאשם 5 חודשי מאסר אותם יירצה הנאשם בדרך של עבודות שירות כמתואר בחוות הדעת הממנה על עבודות שירות מיום 10.8.20.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 13.1.21 במיקום המתואר בחוות הדעת (צער בעלי חיים באר-שבע - רח' יהושוע הצורני 13 ב"ש) בשעה 08:00 ויהיה בקשר עם המפקח האחראי לצורך התייצבות זו.

בית המשפט מבהיר לנאשם כי ככל שלא יתייצב לעבודות או לא יבצען כנדרש, לא מן הנמנע כי אלה יומרו לריצוי המאסר מאחורי סורג וברית.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, י"ז אלול תש"פ, 06 ספטמבר 2020, בנוכחות הצדדים.